

SANDVIKS NYTT

Organ for Sandvikens Bataljon — Stiftet 17. mai 1857

Sandviksvei 62

FRA JÆGERS BANE TIL „NILSEBANEN“

I Sandviken har vi i dag en reperbane i behold. Den kalles gjerne av guttene for «Nilsebanen». Det er jo ikke noe rart navn når eieren heter Nilssen. Eldre mennesker kaller den «Stoltzebanen», fordi det var familien Stoltz som eide den i forrige århundre. De færreste vet at den nå har stått der i mer enn 200 år. Vi hadde for 100 år siden 4 reperbaner i selve Sandviken, en på Jægemyren, en oppe på Rothaugen og 4 stykker straks innenfor Rothaugen. De 4 siste er Irgensbanen i Dræggen, Garmanns bane der hvor nå Lambertsvei er, Schotts bane

omtrent der hvor barneasylet ligger. Maskinhuset lå like i nærheten og banen gikk nordover omtrent der hvor repslagergaten er. Og så var det den såkalte Røed-banen som lå oppe under Fjellveien. Rett ovenfor Breistølsveien lå maskinhuset.

Reperbanen på Rothaugen ser vi rester etter ennå i dag. Det var Grungbanen som Ellerhusen senere overtok. De drev den forresten en tid sammen. Ellerhusen hadde først reperbane i Sandviken. Den lå i skråningen omtrent der sydveggen til gymnastikksalen er i dag. Den

begynte nesten nede ved Sandviksveien, syd for Madam Felles eiendom. Den lå på en solid mur og rakk nesten til veien som fører inn til Christinegård fra Mulen. Lenger ute, der hvor det nye bygget som har fått klengenavnet Singsing ligger, hadde vi 2 repperbaner tett ved hinanden. Det var Brulandsbanen og Ludebanen. Man behøver ikke være så gammel for å huske disse.

Alle disse repperbanene er borte nå, bare «Nilsebanen» står igjen. Hvem bygget den? Vi tror at vi vet det. Det må ha vært en av familien Jæger. Denne familien har vært nevnt i dette bladet før. En av dem eide nemlig Krohnstedet. Vi nevnte da at slekten kom fra Danmark. Den første av dem het Christian Clausen Jæger. Han ble sokneprest på Jæren i 1650. Han ble gift med Jeanne de Crequi, datter av oberstløytnant Ahasverus de Crequi. Sokneprest Jæger døde i 1699 og hans kone i 1734.

Disse to hadde en sønn (1679—1745) som fikk navnet Ahasverus etter sin bestefar. Det var han som slo seg ned i Bergen. Han ble tollbetjent i Sandviken. Han ble gift med Kirsten Castberg som vistnok skal være en datter av lagmann i Bergen, Nils Knag Tygesen Castberg. Det er han som ble adlet med navnet Nils Kna-genhjelm til Kaupanger i Sogn.

Ahasverus og Kirsten Jæger hadde 12 barn, men jeg har bare hørt om noen få av dem. Det var antagelig ikke så mange av dem som vokste opp. En av disse 12 var Nicolay Castberg Jæger som kjøpte Krohnstedet i 1748 og drev et traktørsted der samtidig som han ble tollbetjent etter sin far. Han skal også ha vært skipsreder.

To av Nicolay Jægers brødre var tvillinger. De het Wilhelm Friderich og Tycho Christopher. Ofte er denne siste kalt Tyge istedenfor Tycho. Wilhelm Friderich tok i 1753 borgerskap som repslager i Sandviken, og dette må da være mannen som bygget «Nilsebanen». Vi må anta at den er bygget en gang i 1750-årene. Man tror at han bygget den sammen med sin svoger Peder Jansen Hart. Det ser dog ut til at det er Wilhelm som har drevet banen til sin død. Da overtok tvillingbroren Tycho Christopher, og han hadde den til 1791. Da solgte han den ut av familien. Denne Tycho Jæger bør vi Sandviksbeboere ikke glemme, han var nemlig den første som opprettet en skole her ute. Det var i 1780-årene. Han kalte den «en publik Skole for Store Sandvigens Beboere». Han skjenket skolen en bygning og han betalte læreren. Skolen var gratis og ble derfor kalt «Sandvikens Friskole». Det har vært en del diskusjon om

hvor denne skolen lå, men man er kommet til at det var i Sandvikens 1. Rode nr. 50, altså Sandviksveien 32. Denne skolen fortsatte helt til 1842. Da ble huset solgt og kommunen kjøpte eiendommen Sandviksveien nr. 2 til skole.

Den av disse brødrene Jæger som har satt de varigste spor etter seg, er den eldste av dem. Han het Nils Knag Jæger (1708—1780). Han var student og i nesten 40 år var han klokker i Korskirken. Han var gartner og gårdbruker, og han var en virkelig foregangsmann når det gjaldt jordbruk. Han kjøpte noen fjellknauser og en myr nord for Hegreneset og her skapte han et mønsterbruk. Han var alltid hjelpsom når bønder spurte ham tilråds. På denne tid ble «Det Nyttige Selskab» stiftet og Nils Jæger var et interessert medlem. Etter anmodning av dette selskapet utga han en liten bok som han kalte «En kort Anvisning om Maaden sikrest at forplante Træer paa, saavel ved Sæden, som af unge Rønninger, grundet paa egne Forsøg og til Landmandens Veyledelse i denne Deel af Jorddyrkingen.» Det var et hefte på 56 sider og har sikkert hatt sin betydning for alle de alléer og hager som vi fikk i Bergen ved slutten av dette århundredet. Dette gjaldt ikke minst for Sandviken hvor man etterhvert fikk mange velholdte hager med fargerike blomster. Det hadde nok sin berettigelse det ordtaket som de gamle hadde, nemlig «Sandviken er grøn». Et annet gammelt ordtak var «Man bærer ikke blomster med sig til Sandviken».

Som nevnt, døde Nils Knag Jæger i 1780. Det var den kjente sokneprest ved Korskirken, Johan Nordahl Brun, som talte ved denne begravelsen (han ble biskop i 1804). Brun var også dikter, som vi vet. Han kunne ordlegge seg, som det heter. En del av hans tale ved Nils Jægers bære bør vi Sandviksbeboere kjenne til. Brun sa:

«Hans levende «Børn» ere en talrig kjæmpeslægt. Stode de omkring hans grav, da sov han i en yndig Lund. Han tok ingen Hustru, men en Myhr, han udtørrede Myhren og den ham, han blev gammel, den blev ung. Han gav den Klædning af modent Korn, at tæt Kløver, af yndige Blomster. Den tog hans Pænge, den svekede hans Kræfter, den grønnedes da han døde, thi bør den kaldes Jægers-Minde.»

Som vi vet, fikk stedet siden navnet Jægers-Minde. En del av eiendommen kalles Jægermyren. Etter å ha lest denne gravtalen kan vi vel med sikkerhet si at det er biskop Brun som

er opphavsmannen til dette navnet. Brun sa at Jægermyren tok Nils Jægers penger og svekket hans krefter. At eiendommen kostet ham mange penger, er sikkert, men at den svekket hans krefter noe særlig, det kan jo diskuteres. Jeg tror heller at dette gartnerarbeidet holdt ham i vigør. Han ble jo 72 år gammel og det er jo en bra alder, iallfall den gangen.

Biskop Brun sa at Nils Jæger «tog ingen Hustru», han var altså ugift. Da han døde i 1780 overtok brødrene Nicolay og Tycho Jægers-Minde. Da Nocolay i 1785 solgte Jægerplassen (Krohnstedet) til Hans Krohn, flyttet han ut til Jægers-Minde. Han døde samme året.

Hans sønn som het Ahasverus etter sin bestefar, overtok da ikke bare Jægers-Minde, men også sin fars embete som tollbetjent i Sandviken. Eiendommen ble nå utvidet med «nogle Bjærg og Daler tilligemed Myhr på Vestsiden ned mot Sjøen». I 1826 ble Jægers-Minde overdradd til hans sønn igjen. Han het Tycho Christopher Jæger (1792—1853). Altså samme navn som bestefarens bror, han som opprettet skolen. Senere gikk eiendommen over til neste generasjon, nemlig Peder Christopher Jæger som var ugift. Han drev gårdsbruket til sin død i 1879. Han var den siste av slekten Jæger. Jægers-Minde ble da solgt til skipsfører Ole Jetmundsen som var den siste private eier. I Bergens Matrikkel for 1887 finner vi at Jetmundsens eiendom var på 77.5 mål. Skattetaksten var kr. 30 000.— og branntaksten var kr. 15 700.—. Bergen kommune overtok etter ham. Nå er eiendommen oppstykket i private husegrunner. En del industriell bebyggelse er der også.

Som nevnt var der en reperbane ute på Jægermyren. Den er yngre enn de 4 inne i Sandviken. Jeg vet ikke hvem det er som bygget den, men det er sannsynligvis at det er en av familien Jæger. I 1887 var det brødrene Knud og Peder Martinussen som drev den. Den hadde da en skattetakst på kr. 12 500.— og branntakst kr. 17 300.—.

Brødrene Martinussen var de siste eiere av reperbanen på Jægermyren. De hadde før drevet Røedbanen, men den solgte de til en som het Larsen og som var den siste eier av denne reperbanen.

Som nevnt solgte Tycho Jæger reperbanen («Nilsebanen») i 1791. I 1795 ble den kjøpt av Christopher Greve Stoltz. Denne familien hadde banen i 3 generasjoner, så vi kan forstå at eldre mennesker ennå kaller den «Stoltzebanen». Jeg vet ikke hvem som eide den i de 4 årene 1791—

95. Det er mulig at det ikke var noen ny eier da. Hvis det var dødsbo etter Tycho Jæger, så kan det jo tenkes at det har tatt litt tid til å ordne opp.

Det var denne Christopher Greve Stoltz som bygget den vakre boligen Sandviksvei 62. Den sto ferdigbygget i 1808. Den var altså under bygging ved utbruddet av krigen 1807—14. Det ble jo da dårlige tider for vårt land. I dag ser det fra gaten ut som denne boligen er bygget i flukt med reperbanen. Det er den dog ikke. Se bare etter, så vil du se at det bare er satt opp et gjerde mellom dem. Her var den gangen en passasje som førte ned til sjøen hvor flere eiendommer i nærheten hadde sine båtstøer. Foran huset var der først en liten hage og så en andedam (piledam).

Den neste som drev banen var sønnen Daniel Stoltz, men han drev ikke bare med replageri. Han var også instrumentmaker. Særlig var det pianoforter han hadde interesse for. Han skal være den første i Bergen som laget slike. Hans (visstnok eldste) sønn Erik ble også instrumentmaker. Han ble sendt til utlandet for å bli utdannet i dette faget. Om Erik Stoltz har det vært skrevet før i dette bladet. Det var ham folk kalte «Stemmegaffelen» fordi han mest virket som pianostemmer. Det var for få kunder i Bergen når det gjaldt pianoer.

I 1843 overtok tredje generasjon reperbanen. Det var Eriks yngre bror, Daniel Christopher Stoltz, som nå overtok. Han drev den til 1889 da den ble solgt ut av familien.

Eiendommen var da på 3.6 mål, hadde en skattetakst på kr. 30 000.— og branntakst kr. 35 730.—. Eiendommen strakte seg lenger mot nord enn folk flest vet om. Utenom selve banen var det en banevei som gikk så langt nord som til det store nybygget som reiser seg i disse dager, men litt øst for dette.

På den andre siden av Sandviksveien rakk Bøschens (senere Ludes) banevei lenger mot nord enn «Nilsebanen» rekker i dag.

Daniel Christopher Stoltz var far til den første sjef i Sandvikens Buekorps, Søren Hjelm Friis Stoltz. Han ble født 17. juli 1843 og døde 27. april 1931. Han ble en gammel mann og fikk anledning til å se sitt korps både i gode og mindre gode perioder.

Blant stifterne var også hans brødre Christian og Daniel som begge var sjefer etter Søren. I de dager lekte guttene buekorps hele sommeren. Stifteren Julius Olsen har fortalt at de på regnværsdager fikk drive skyteøvelser i reperbanen.

Lørdag ettermiddag arbeidet man jo ikke der. Utenom disse øvelsene hadde ikke korpset noen tilknytning til denne reperbanen, men den første sjefen ble født i dette vakre bolighuset. Det er derfor vi kaller det for stiftelseshuset. Søren Stoltz ble også repsluger, men han overtok ikke denne reperbanen.

Han som kjøpte banen i 1889 het Janson. Jeg har hørt gamle folk kalle den Jansonbanen, men det har vært sjelden. Janson hadde hatt reperbane på Laksevåg, men den brente. På grunn av den økende bebyggelsen der borte fikk han ikke bygge den opp igjen. Det passet da bra at Stoltzebanen var til salgs. Hans sønn, Olav Janson, skulle overta banen, men det ble ikke noe av det. Han reiste ut av landet og reperbanen ble solgt til Ole Nilssen. Dette var ved århundreskiftet. Nå har familien Nilssen hatt banen i 3 generasjoner, sønn etter far. Såvidt jeg vet heter disse Ole, Olav og Ketil. Den sistes onkel driver vistnok også der ute. En reperbane i dag har ikke slik avsetning på tauverk som i seilskutenes tid. Men det ser ut til at de har nok å gjøre i «Nilsebanen». De arbeider mye for eksport. Ved siden av tauverk er det i dag svært mye nøter det går på.

Denne reperbanen, sier mange, er en levning fra fortiden. Det er rart at den har eksistert så lenge. Kanskje det, men det er koselig med slike levninger fra svunne dager og vi får håpe at den får stå der ennå i lang tid.

J. Aarberg.

SOLDATFEST

Fredag 22. januar holdt Sandvikens Bataljon fest for soldatene i menighetshuset. 60 korpsgutter møtte frem og noen hadde med seg en søster eller en yngre bror. I alt var vi 85. Av gamlekarer var Hoem og Berg-Hansen tilstede.

Festen ble åpnet ved at sjefen, Terje Kvamme, ønsket velkommen. Derpå serverte damegarden brus og tebrød til guttene som viste at appetitten var i orden. Guttene spiste og pratet høylydt om løst og fast, antagelig mest om den nye sesongen. Stemningen syntes allerede å være på topp. Imens fikk offiserene servert god kaffe og tebrød på kjøkkenet.

Da brusflaskene og kakefatene var tømt, grep Terje Kvamme ordet for å fortelle at vi hadde fått besøk av en tryllekunstner. Dette ordet virket som et trylleord på guttene. De ble nemlig helt stille da de hørte det. Forventningen

var stor. Døren gikk opp og inn kom en mann i flosshatt og sjakett med mange rare figurer på. Guttene hilste ham med kraftig applaus. Tryllekunstneren hadde mange numre på programmet og la for dagen stor dyktighet. Han engasjerte både gutter og jenter og disse var mer enn villige til å delta. Han fikk hele forsamlingen til å hjelpe seg med å rope trylleordene «Abra-Kadabra», og da var det som tallet skulle løfte seg. Det nummeret som imponerte mest var da han agerte flammesluker. Lyset ble da slukket og tryllekunstneren tente en fakkell. Han førte den rolig til munnen og slukte flammen så det ble helt mørkt igjen i værelset. Etter dette nummeret takket tryllekunstneren for seg og guttene viste sin begeistring med en riktig langvarig applaus.

Den soldaten som i 1964 hadde solgt flest blader var lovet en premie. Nå skulle denne utleveres. Det var blant offiserene ingen tvil om hvem denne gutten var, det var 1. troppsjef i 3. peletong, Harald Hoem. Han fikk utlevert et beger og guttene hyldet ham ved å klappe i hendene.

Etter dette viste Terje Kvamme 2 morsomme filmer om Fred Flintstone og derpå en spennende cowboy-film som riktig falt i guttenes smak.

Asbjørn Moldestad, som er den nye sjefen vår, snakket så til guttene om den nye sesongen. Det som mest lå ham på hjertet var at guttene måtte møte tallrikt frem når korpset for første gang i år stiller på linje 6. mars. Dessuten, sa han, håper vi at gamlekarer mer enn før viser interesse for korpset.

Festen varte ca. 3 timer og guttene og jentene fikk med seg hjem hver sin pose med frukt og godter.

BJARNE W. BERGESEN IN MEMORIAM

12. desember 1964 døde Bjarne Bergesen 84 år gammel; en god gammel sandviksgutt er dermed borte. Selv om Bjarne Bergesen vokste opp i Sandviken, er det ikke som aktiv korpsgutt han har betydd mest for korpset. Vi kan si at hans virke for dette øket med årene. Særlig husker vi hans innsats ved 100-årsjubileet da han var den ledende i festkomiteen og finanskomiteen. Bjarne Bergesen har også gjort en stor innsats for Sandviksguttene Forening. Han var foreningens første formann og ble i 1958 æresmedlem. Vi vil lyse fred over Bjarne Bergesens minne.

VALGET 1965

Etter lovene skal valg på offiserer foregå siste lørdag i februar. På et møte før jul bestemte vi at vi i år ville gå utenom denne bestemmelsen. Vi ble nemlig enige om å avholde valget på soldatfesten. Det er ikke vår mening at dette skal bli en fast regel, men det passet så godt i år å ta valget denne dagen.

Resultatet av valget ble:

Sjef: Asbjørn Moldestad.

1. kompanisjef: Terje Engevik.

2. kompanisjef: Fredrik Halvorsen.

2. løytnant: Eivind Helland.

4. løytnant: Rolf Thronsdén.

Fanebærer: Svein Tangseth.

Tamburmajør: Erling Pedersen.

Adjutant: Dag Nilsen.

1. Faneoffiser: John Arild Lervik.

2. Faneoffiser: Einar Johannesen.

3. Faneoffiser: Brigte Skeie.

HYTTE

Fjellvandrere har sikkert i den senere tid lagt merke til at det ikke har vært folk i Sandvikshytten om søndagen og at hytten ikke har vært så pen å se til. Dette skyldes dem som har hatt med den å gjøre. Nå har offiserene i bataljonen bestemt seg for å byttes om vaktholdet. Hytten skal være åpen for fjellvandrere hver søndag og det skal være brus og buljong å få kjøpt.

Vi vil sørge for at hytten blir pusset opp i løpet av sommeren. En del ruter og vannbord vil bli skiftet ut og nye takrenner trengs også. Dertil kommer at hytten bør males. Alt dette kommer nok til å koste svært mye, men vi håper at dette vil kunne ordnes. Vi håper på hjelp av alle sandviksgutter som er inne på de nevnte områder. Vær vennlig og hjelp oss. Henvend dere til en av korpsets offiserer eller til under tegnede.

Angående nøkler til hytten har vi et stort problem. For en del år siden var der 5 stykker, men i dag har vi bare en. Hvem har de andre? Vi vil be disse henvende seg til oss så snart som mulig.

Til slutt vil vi bare si: Vel møtt i Sandvikshytten.

Terje Kvamme,
Telefon 57 121.

Vi vil her i bladet sette opp liste over dem som har vakt i hytten en tid fremover. Han som er nevnt først er sjef den søndagen og han plik-

ter snarest mulig å levere nøkkelen til vaksjefen for neste søndag. Han skal også oppgi tallet på brusflasker som er i hytten og ha med seg alle tomme flasker slik at den nye vaksjef kan ordne med ny forsyning.

Mars:

7. Sjefen — adjutanten.

14. Fanebæreren — 1. kompanisjef.

21. 2. kompanisjef — 2. løytnant.

28. Kvamme — 4. løytnant.

April:

4. Tamburmajør — 1. faneoffiser.

11. Sjefen — adjutanten.

18. Fanebærer — 1. kompanisjef.

25. 2. kompanisjef — 2. løytnant.

Mai:

2. Tamburmajør — 1. faneoffiser.

9. Kvamme — 4. løytnant.

16. Sjefen — adjutanten.

23. Fanebærer — 1. kompanisjef.

30. 2. kompanisjef — 2. løytnant.

Juni:

6. Kvamme — 4. løytnant.

13. 2. kompanisjef — 2. løytnant.

20. Sjefen — adjutanten.

August:

22. Fanebærer — 1. faneoffiser.

29. Sjefen — 4. løytnant.

Når strømpene er merket

Safa

da vet vi det er

gode saker!

NORSKE STRØMPER
I TOPPKLASSE

SANDVIKSFOLK vær med og støtt de averterende forretninger og bedrifter!

Martha Eldholm

Sandviksveien 49 b

Telefon 56 820

Melk — Brød — Frukt — Grønnsaker

A. Waage a.s

P. VORLAND

Nye Sandviksvei 41 — Telefon 14 302

Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr
Elektriske Husholdningsmaskiner

Sandviksbrød for Sandviksfolk!

Kiøp Deres brød i

Sandvikstovets Bakeri

John Skåland

Telefon 56 563

SANDVIKSFOLK

BESØKER

Sandvikens Herrefrisørsalong

Nye Sandviksvei 73 — Telefon 58 410

Brekkes Lærhandel A.s

Nye Sandviksvei 7 — Telefon 12 615

**ALT I SKOTØY
FOR ARBEIDSBRUK OG FEST**

A. BJØRNDAL

SKOMAKERFORRETNING

Rothaugsgt. 1 c — Telefon 15 610

*Bruk fagfolk, det lønner seg
Reparerer all slags skotøy*

E. Sørensen

Kolonial — Helleveien 126

BEMERK: Telefon 57 621

Axel Johannessen

Innehaver: Knut Johannessen

Telefon: Slaktehuset 56 547 — Basaren 18 733

Privat: 56 843

Mottar alle sorter levende og død slakt
Hurtige og greie oppgjør

Halfdan Solberg A.s

Sandviksboder 6—7 - Telefon 58 310

**TRE- OG JERNEMBALLAGE
KJEMIKALIER**

Rikke Johansen

PARAPLYFORRETNING

Telefon 15 971 — Øvregaten

Vetrlidsalm. 8—10

A.S RADEK

Sandvikstorget — Telefon 56 946

STAAL & JERN-INDUSTRI A.s

Fjøsangerveien 86—88

Telefon 98 046

PRESANGER

MODERNE FORLOVELSESRINGER — POKALER — PREMIER
I STORT UTVALG I GULL OG SØLV — PLETT OG TINNVARER

magnus aase
gullsmed

TELEFONSENTRAL 19 146 — STRANDKAIEN 6

R. Lien — Autovekt

Michal Krohns gate 99 — Telefon 61530

Alt i møbler

Kato Fotland

Gimlehjørnet — Telefon 16 356

A. ROLLAND JACOBSEN

Kjøttforretning

Sandvikstorvet 1 — Telefon 56 941

Alltid god fiskemat hos

Sandvikens Fiskemat

Innehaver: J. Stødal

Ekrengt. 13

Telefon 56 655

ALT I MUSIKK I

Helleveiens Fiskematforretning

HELLEVEIEN 44 — TELEF. 56 424

Inneh. Reidar Utstein

VI-KAN-FOTO A.S

Kong Oscarsgt. 31, ved Katedralskolen

Husk film og blitz til påsken

Kom innom vår forretning

Stort utvalg når det gjelder kamera

Telefon 19 018

LYDPOTTE-SERVICE

Vårt rasjonelle opplegg gir Dem gunstigste pris
Montering/utskiftning. — Kan foretas mens De
venter. Vennligst konferer med oss pr. telefon
for timeavtale.

O. INGEBRIGTSEN & SØNN

Elsesro — Telefon 56 674

STUDIO WESPESTAD

Fotografisk Atelier

Chr. Michelsensgt. 1—3 Telef. 32 563

Brudfoto — Portrett — Pass — Reportasje

Arkitektur — Interiør — Eksteriør

Nå er tiden for hjemmefoto — barnefoto!

BYGGMESTER

M. SVENDAL

Kirkegaten 47 — Telefon 56 280

HAUKEDALS

Transport & spedisjonsforretning

Bredsgården 1

Telefon 14 227 — 19 959

Alt i blomster!

Sandvikens Gartneri

E. Christiansen

Sandviksvei 41 — Telefon 56 691

H. Skare & Sønn

Sjø- og Landtransport — Spedisjon

Skraphandel

Sandvikstorget

Telefon 56 827

A.s Regulator

Kristiansholm

Telefon *58 880

ALMACÉN A.s

Sandviksvei 4 — Telefon 57 036

Kolonial — Fetevarer — Delikatesser

Vi har også et godt utvalg i

Frukt — Sjokolade — Tobakk

Kommisjonær for Norsk Tipping A.s

Alle buekorpsgutter kjenner uttrykket «Musikken møter ved Nilssens bane» og vi er fremdeles å finne på samme sted.

O. NILSSEN & SØN ½

Sandviken

Bernh. Ellingsen

Ekrenbakken 9 — Telefon 57 302

KOLONIAL OG FISKEFORRETNING

Findus og Frionor fra frysedisk. Fersk røket, saltet fisk, sild og grønnsaker

Kolonial — Fetevarer

John Nordrehaug

Kjøtt- og Pølseforretning

Sandviksveien 47

Telefon 56692 — Privat 58067

Joco Vaskerier

v/ Skutevikstorvet

VÅTVASK

FERDIGVASK AV ARBEIDSTØY

Tøy mottas til rensning

Telefon 33 265

S. Gøransson

TAPETSERVERKSTED - REPARASJONER

Øvre Hamburgersmug 1 - Bergen

Telefon 31 754

Når det gjelder

KJØKKENINNREDNING

Kjøkken SERVICE

Kontakt oss — Det svarer seg!
Chr. Michelsensgt. 7 — Telefon 16 913

E. Knudsen & Co

Tobakk og kortevarer

Sandviksveien 49a — Telefon 56 090

Privat 57 106

Elektriske artikler — Kjøkkenutstyr

er merket for KVALITET

i gutteslacks

Svein Hatvik

Aut. installatør

**ELEKTRISKE INSTALLASJONER
OG UTSTYR**

Øvregaten 31 — Telefon 15 291 - 17 556

ALLE
TIDERS
APPELSINDRIKK

MINERALVANNFABRIKKEN BJØRGVIN

Telefon 17 219

Alltid gode varer fra

Helleveiens Kjøttforretning

J. Hatland

Telefon 56 155